

19/Б 92

АБОНАМЕНТЪ

ЗА ГОДИНА 5. л.
 ЗА ШЕСТЬ МЪСЕЦА 250 л.
 ЗА ТРИ " " " 125 л.
 ЗА СТРАНСТ. ЗА ГОД. 8. л.

"РОДИНА" излиза единъ пътъ
седмично — КЕДѢЛЯ.
Ръкописи не се повръщатъ.
Неплатени писма не се приематъ.

Свищовско Град. Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 988

Обявява се за знание, че на 29 Мартъ т. г. вътре помъщението му ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция съгласно чл. 36-39 отъ закона за обществените предприятия, отдаванието на предприемачъ направа нуждници при новото основно училище въ долнията махла на гр. Свищовъ, съгласно поемнитъ условия за сума 2134 лв.

2) Отдаванието на пръстени съгласно доставката на 1500 пръстени съгласно за цвѣти за градската градина за сума 230 лв.

Залогъ за участие въ търговетъ се изисква 5 %.

Конкурентътъ да се съобразява съ исканията на чл. 11 и 21 отъ същия законъ.

Тръжнитъ книжа сѫ на разположения на желающите всѣки присъственъ денъ.

гр. Свищовъ 15 Февруарий 1912 г.

Кметъ АТ. ВЕЛЕВЪ
и. д. Секретарь: ИВ. ХРИСТОВЪ

Праздното място

въ скелята, въ което се помъщва дървения складъ на Бр. Карапачеви се дава подъ наемъ отъ 23 Априль 1912 год. за напрѣдъ. Споразумение съ г. Димитъ Дечковъ Свищовъ

2-10

БРАШНО

Отъ парната мелница на Петъръ Ф. Мариновъ въ с. Х.-Муса — гара Морава се намира за проданъ въ житарската магазия на Филипъ Мариновъ. Прѣдъ видъ, че мелницата произвежда брашно отъ номерата 4, 5 и $5\frac{1}{2}$, за това то е твърдѣ спорно и по износно за употребление.

Цѣни всѣкога умѣреши. 5—12

Линии еристичъ

П. Ж. БЪЧВАРОВЪ & С. Н.
БОЯДЖИЕВЪ

въ г. Горна-Орѣховица

Продаватъ облагородени американски дози на всички видове подложки и гроздя, на изборъ и прѣглѣдъ отъ агронома въ брой, или срочно изплащане.

3—3

Дава се подъ наемъ

Празното място (одунлука) на наследниците на Димитраки Кръстевичъ — задъ магазията на Ангелъ Дюлгеровъ,

Споразумение съ Николай Г. Високовъ.

Червено настурал. вино

има за проданъ

Вл. Маневъ — Свищовъ

2,000,000 шевни машини

Е ПРОИЗВЕЛА ФАБРИКАТА „ГРИТЦНЕРЪ“

отъ 1872 до 1910 година,

а, 1,000,000 отъ 1902 до 1910 година!

Това голъмо увеличение на производството се дължи на силното распространение на гритцнеровитъ шевни машини поради тяхнитъ голъми преимущества надъ всички други шевни машини!

Не купувайте машина до като не прѣгледате ГРИТЦНЕРОВИТЪ, защото само тѣ сѫ НАЙ-УСЪВЪРШЕНСТВУВАННИТЕ, НАЙ-СОЛИДНИТЕ и НАЙ-ГАРАНТИРАНИТЕ.

Прѣставителъ за Свищовъ и околните

Вл. Маневъ — Свищовъ

Постояненъ механикъ на разположение на клиентите за бесплатни поправки

ФЕЛДЛЕНИЯ	
НА I и II СТР.	НА КВ. С. М. 40 СТ.
НА III СТР.	" " 30 СТ.
НА IV СТР.	" " 20 СТ.

Писма, пари за абонаменти, публикации и всичко що се отнася до в. „РОДИНА“ се испраща до редакторъ-издателя му ВЛАДИМИРЪ МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ.

общински избори.

Произведенитъ на 12 т. м. избори за общински съветници дадоха резултати, които се очакваха отъ всички. Пропорционалната изборна система, по която се произвежда тия избори, даде възможност на всички партии да получатъ споредъ силите си и съответствующо число мандати. Тъй избранитъ общински съвети обещаватъ само добро за управлението на градоветъ и за напрѣдъ по правилно ще се разрѣшаватъ ступанските и економическите имъ интереси.

По причина на пропорционалната изборна система бѣха привлечени къмъ урните много повече избиратели, отъ колкото това е бивало други пъти, а това показва, че голъмата болшинство отъ избирателите сѫ си казали своята дума по управлението на общината.

Изборите се произвеждаха при пълна свобода и предвидената отъ закона тайна стапчка обезпечи на избирателя свободата да гласува за която листа искаше. И дѣйствително, ний въ Свищовъ бѣхме свидѣтели какъ турцитъ и цигани отъ Велишанска част на града, които обещаваха да гласуватъ съ розавата бюлетина, безъ да ги усѣти нѣкой, голъмата част отъ тѣхъ гласуваха за други листи. А това говори само въ полза на избирателния законъ, който има толкова много преимущества. И не ще бѫде далечъ врѣмето, когато повече закрепне политическото съзнание у гражданите, насилията и намѣсата на административната власт въ изборите, ще почнатъ да даватъ обратни резултати. Това се забѣлѣзва тукъ-тамъ и сега, гдѣто властта се е опитвала да насила избирателите.

Отъ резултатите на общинските избори не може да се сѫди дали правителството продължава да има още довѣрието на гражданите, или го е загубило, защото общината е ступанска, а не политическа единица и при произвеждането на тѣзи избори, гражданите се ръководятъ по-вече отъ локалните интереси, отъ колкото отъ политически убеждения. Тѣ гледатъ по вече, кой ще бѫде кмета, а не партията къмъ която принадлежи, макаръ нѣкои да сѫдятъ за силата на партиите и влиянието имъ верѣдъ народа по край партитните лица, които се турятъ на чело на изборната борба и увлечатъ и партити, къмъ които се числятъ.

Тесногрѣдните партизани и отъ тѣзи избори правятъ политика противъ правителството, като твърдятъ че то било бито въ изборите, защото били избрани въ разните градове за общински съветници много хора, които принадлежели къмъ опозиционните партии.

Тѣ се заблуждаватъ.

Ако и сега бѣше въ сила мажоритарната система 90 % отъ изборите щѣше да спечели правителството и щѣше да има всички мандати, когато сега, при пропорционалната система, то пакъ има относителното болшинство, нѣ и на меншествата е дадено възможност да получатъ мандати и взематъ участие въ наредждането и контролирането на общинските работи.

Скоро всички ще се убедимъ, че пропорционалната изборна система е една нужда за управлението, че не може да има страхъ отъ представителството на меншествата и че само при тая система е възможно самоуправлението.

Ступанското проучаване на селото като основа на агрономическата помощъ.

Въ паралелъ съ развитието на отдалените прѣяви на обществените животъ отива и онова на ступанските отрасли включая земедѣлието и клоноветъ му. Само съ наврѣменото и основно проучаване тия промѣни и съгласуване дѣйността си съ тѣхъ, ступаница може да разчита на траенъ успехъ. Безъ надеждното познаване всички условия, които обуславятъ успеха ни въ ступанско отношение и при най-отлично владѣние ступанската техника, ние едва ли бихме разчитали на сигуренъ успехъ. Тукъ несе касае само за

познаване техниката въ земедѣлието и клоноветъ му, нѣ и отъ даване една правилна насока на нашата ступанска дѣйност. Земедѣлието е прѣдметъ не само на техниката нѣ и на економията. Агрономическата помощъ, изразител на която се явява земедѣлската катедра, трѣба да има за база прѣди всичко мѣстните условия. Безъ основното проучаване на района въ ступанско економическо отношение, е невъзможна и една цѣлесъобразна агрономическа помощъ. Само въ основното познаване нуждигъ на нашето зем-

ледълско производство, само съ изучване болитъ на земедълското население и тъхните причини, ще можемъ посочи и най-върниятъ путь на ступанско стабилизиране. Редица въпроси има предварително да се разрешатъ, ако искаме да поставимъ солидна основа на понататшната дѣйност въ подобрене земедълския поминъкъ.

Ето защо и първата работа на всѣка земедълска катедра трѣбва да бѫде насочена именно въ това отношение. Това е необходимо не само при земедълския поминъкъ, нъ и при всѣки останалъ. Побочно на лѣкарътъ, нужно е и агрономъ да постави предварително върна диагноза на селското ступанство, ако иска щото прѣорганизитетъ отъ него срѣдства да дадатъ една дѣйствителна, наврѣмена и резултатна помощъ.

Въ това отношение прѣстои на нашите агрономи грамадна работа, за която ще трѣбватъ помощни сили. Поставиши агрономътъ ще намѣрятъ въ лицето на учителя, свещеника, кооператора и всички по-интелигентни сили въ селото.

Тъхните познания ще бѫдатъ цѣнни за агронома, тъй като тъ сѫ най-близко до нуждите на нашиятъ ступанинъ и най-добре познаватъ неговите нужди.

Поставена на такава почва агрономическата помощъ, за върване е, че и резултатите отъ нея ще бѫдатъ по осезателни и по тоя начинъ ще можемъ да тикнемъ крачка напредъ нашиятъ ступанинъ въ стабилизиране на неговото положение.

Именно въ това направление е заработила и тукашната земедълска катедра, като въ тая смисълъ се е обѣрнала съ окръжно писмо до учителите, свещениците и кооператорите въ Свищовска околия.

Agrikola.

Въ залива на Рио Жанейро.

отъ ЕДМОНД ДЕ АМИЧИСЪ

Додъто всички, блѣстящи отъ радостъ че се връщаме, се готвѣхме да влеземъ въ парната ладийка, която щѣше да ни заведе до кораба, приближи се до дружината ни единъ селянинъ на около 50 год., който се влечеше съ мѣка и носѣше подъ мишница единъ вързопъ съ дрѣхи. Бѣше ломбардски емигрантинъ, единъ отъ многото ония нещастници, които медицитъ на парахода повръщатъ назадъ за да нѣматъ въ кораба мѣрти при прѣплуването на Океана: бѣше тежко боленъ и не искаха да го приематъ още и за това, че сега въртуваше въ Рио Жанейро жълта трѣска, та бѣха по-строго отъ други путь.

Попита за капитана, който бѣше между настъпъ: посочиха му го; той се приближи съ шапка въ рѣка. Очите му бѣха хлѣтнали; бѣше единъ отъ онѣзи чувствителни и горделиви селяни, на които съ-страдаваме повече отъ другите, защото разумѣваме колко сѫ теглили и теглятъ за да се измѣнятъ до толкова. Той молѣше по милостъ да го приематъ на кораба. Идѣше отъ дънъ Бразилия, бѣше смазанъ отъ дѣлгия и труденъ путь, и искаше да се върне въ родната си;

не казваше обаче нъ се четеше ясно, че искаше да тръгне веднага, защото усъщаше че днитъ му еж прѣброеши.

Капитана отказа.

Селянина се поглади съ рѣка по лицето.

Послѣ почна да моли съ разтреперяна гласъ, като говорѣше:

— Оставете ме да тръгна, господинъ капитанъ, оставете ме да тръгна. Турете ме дѣто искате. Заключете ме! Хвѣрлете ме въ морето, ако видите че вървя злѣ. Трѣбва да тръгна Тамъ е мосто семейство и чакатъ ме дѣчицата. Ще платя двойно, лвойно Моля ви, за Бога! — Сетиѣ издигна по-високо гласа си: — Не ми отричайте! Не ми отричайте!

Капитана сви рамо, наскрѣбенъ, но рѣшителъ и скокна въ ладийката.

Тогава селянина се закачи за единъ другъ отъ дружината, съ тѣженъ гласъ, съ лице и изразъ на человѣкъ поразенъ.

— Моля васъ господине. Говорете вие на капитана. Тамъ е семейството ми. Направете това милосердно дѣло. Не съмъ толкова боленъ. Кажете една дума. Ще платя колкото биха поискали. Защото ме виждатъ усърналъ, за туй . . . Не съмъ толкова злѣ. Кажете една дума. Моля ви, можете го да ме не остави, за Бога, че трѣбва да се върна въ село, казвамъ ви за Божа любовъ!

Моления му каза нѣкоя утѣши телна дума, да се помири, че не е възможно и скочи и той въ лодката.

Селянина скочи и той слѣдъ на го и се закачи за консула, хвана го за дрѣхитъ, и взе да го обсипва съ несвѣршани думи, като разправяше за живота си и за мѣжитъ си. Билъ въ Бразилия отъ 4 години, нѣмалъ роднини, и билъ злѣ отдавна. Искаше да иде и да склони очи между своите. Да изпусне днешния параходъ, значи смъртъ въ чужда земя, да умре самъ сами, изоставенъ, отчаянъ. И говорѣше, молѣше, съ сърце-раздирателъ гласъ, като правѣше умилни движения, и скрѣстяваше рѣщи както вършатъ дѣцата като се обрѣщатъ, ту къмъ едного ту къмъ другого съ сърдцераздирающъ погледъ.

Всички се обѣрнаха къмъ капитана. Бѣше ли наистина принуденъ да го отблѣсне? Не бѣше ли възможно да направи изключение?

Грубия морякъ събра гласъ за да отговори

— Не, — каза рѣзко и обѣрна лицето си на друга страна.

Една морякъ бутна селянина до скелета на кораба и ладийката продължи да се движи. Той почна отъ тамъ да се моли, говорѣйки бѣже, удряше си рѣщи по гърдите, като да докаже, че е още якъ и повторяше: Нѣма да умра! Оставете ме да тръгна, ако обичате Бога. Заклевамъ ви се, че нѣма да умра! — Никой отъ настъпъ не съмѣше да го погледне. Ладийката се отдалечаваше. Чухме още веднажъ онѣзи неутѣшни думи, хвѣрлени като ревъ отъ терзане и ядъ: „Нѣма да умра“ и послѣ не чухме нищо. Всички мѣлчаха, наскрѣбени отъ тази сцената, и гледаха наоколо. Ладийката се лъз-

гаше бѣрзо изъ ясните води, и чудесния заливъ на Рио Жанейро се разгрѣщаше прѣдъ настъпъ: високи чуки и гори населени съ царе и царици отъ растителното царство, гѣсти лѣсове, скали, хълмове накичени съ градини, острови увѣнчани съ палми, цѣлия амфи театръ безкраенъ, разпрѣстанъ, страненъ, тѣй голѣмъ, че фантазията се губи въ него, толкова красива, че въхва почти скрѣбъ. Чинеше ни се, че ще стигнемъ много рано на кораба, който вече пушеше и, щомъ се качихме, сирѣхме се на парапета, верѣдъ другите хиляди пѣтници да погледнемъ залива, „тържествения аркъ на Америка“, който остава въ паметта на всѣки пѣтникъ, като едно райско видѣние. Нѣколко приятели отъ Рио Жанейро бѣха останали долу въ парната ладийка, която носѣше на опашката си италианското знаме. Стояхме тамъ не си припомнямъ колко врѣме. Слънцето затѣзваше, небето бѣше цѣло розово, залива сѫщо, голѣмитъ конически скали приличаха да сѫ отъ корабъ, въ крѣгозора на океана се виждаха пурпурни облаци. И почваха се разговори между настъпъ и приятелите отъ долу, кога единъ гласъ болезненъ, нещастенъ сърдцевъ-раздирателъ, — онзи гласъ — достигна ненадѣйно до ушигъ ни

— Оставете ме да тръгна! Тамъ е челеѧта ми! Ще платя двойно. Нѣма да умра! Моля ви отъ любовъ къмъ Бога!

Щомъ бѣхме трѣгнали той се бѣше хвѣрлилъ въ ладийката на единъ негъръ, който го бѣше до-каралъ тукъ въ по-малко отъ единъ часъ, като бѣше се измѣчилъ да кара бѣрзо

Капитана отъ моста отговори съ едно поклатване на глава:

Не е възможно.

Въ това врѣме селенина бѣ се вѣгинала напрѣдъ между другите съ своята ладийка и, като се хвани за веригата на царската стѣлба, дѣто единъ морякъ му прѣпрѣчи пѣтъ, продължаваше да моли тѣжно, гледайки ту нагорѣ къмъ капитана и настъпъ, ту къмъ приятелите отъ парната ладийка, чието знаме висѣше надъ едното му рамо; скрѣстяше рѣщи, прѣгрѣщаше нозѣтъ на моряка, цѣлуваше знамето, сочеше небето, прѣскаше единъ порой отъ думи, почти безъ съзнание: — моето село, моята че ледъ, моите дѣчици, смилѣте се нѣма да умра, — съ гласъ прѣ-гракнала, съ дѣгински молби, съ погледъ на умирающъ, съ движение на лудъ . . .

Отъ моста на капитана изгърмѣ единъ гласъ: горѣ стѣлбата!

Веригите задрѣнкаха, стѣлбата се вдигна: нещастниятъ, отблѣсанъ отъ моряка, падна въ ладийката, и се изсмѣ съ смѣхъ и отъ смѣхъ и по-мраченъ отъ най-отчаянъ плачъ

Шодиръ малко се чу свирката за трѣгане.

Въ това врѣме отъ парапета на третая класъ му викаха: — Дерзостъ, бодрий човѣче, че трѣгнете като пооздравѣете. — Слѣдъ 15 дни има другъ параходъ

А единъ зловѣщъ гласъ му казаше: — Очисти се! Ела утѣ!

Той, обаче, като се вглѣби отново въ скрѣбъта, като че не раз-

бираше нищо, гледаше едните и другите съ тѣло удивление. Корабъ се подвижи.

Тогава той се изправи на краката си и протегна юмрука къмъ моста, като че искаше да хвѣрли едно ужасно проклятие.

Послѣ падна веднага въ ладийката, закри лице съ рѣщи, и захълца ужасно, като да се смѣше . . .

Бѣше вече далечъ отъ настъпъ, а виждахме още съ стиснато сърдце, тамъ верѣдъ залива, онази безкрайна скрѣбъ, безъ угла, на която се усмишаваше безъ милостъ околната природа съ своята безкрайна красота. Слѣдъ 5 минути то се прѣобърна на една черна точка върѣдъ морето, обагрено като трендафилъ . . .

Хроника

Избора за общинския съвѣтъ. Въ избора за общинския съвѣтъ, койго се произведе миналата недѣля се състезаваха петъ листи. Прогресистъ заедно съ сегашния кметъ г. Ат. Велевъ излѣзоха съ листа съ розавъ цвѣтъ и получиха 682 гласа. Бившия кметъ Ап. Линковъ заедно съ голѣма част отъ народните съвѣти, всички радослависти и част отъ демократите и стамболистите излѣзоха съ листа отъ жълтъ цвѣтъ и получиха 539 гласа

Нѣкои отъ народните съвѣти съ цѣль да попречатъ на листата на Ап. Линкова излѣзоха съ листа отъ жълто зеленикавъ цвѣтъ и получиха 31 гласъ. Стамболистъ на чело съ партийния си водителъ Тод. А. Божиновъ излѣзоха съ листа отъ сивъ цвѣтъ и получиха 128 гласа. Широките социалисти излѣзоха съ листа отъ червенъ цвѣтъ и получиха 112 гласа. Тесните социалисти излѣзоха съ листа отъ виненъ цвѣтъ и получиха 28 гласа. По причина на погрешно турение на бюлетините за общинския съвѣтъ, въ пликоветъ за училищните настъптели се уничтожиха 150 бюлетини, отъ които по-вече отъ 100 бюлетини бѣха рованы на прогресистъ.

Ще бѫдатъ прогласени за общински съвѣти отъ окрѫжния съдъ прогресистъ: Никола Константиновъ, Димитър Симеоновъ, Иванъ Сърбъевъ и Александъ Черневъ; турцитъ Нури Х. Ходжовъ и Абула Бакъль Мехмедовъ; народните съвѣти: Атанасъ А. Велевъ, Апостолъ С. Линковъ, Пантелей Тодоровъ и Георги Д. Аврамовъ; стамболистъ Тодоръ А. Божиновъ, демократа; Апостолъ Гр. Коновъ, радослависта Асенъ Д. Ивановъ и широкия социалистъ Андрей Сапунджиевъ.

За училищните настъптели влизатъ четирима отъ листата на прогресистъ на чело съ г. Апостолъ Николаевъ и единъ отъ листата на Ап. Линковъ — г. Ив. П. Паневъ.

Нова банка въ София. Софийскиятъ окрѫженъ съдъ оня денъ е зарегистриралъ една нова руско-френско-българска банка съ клонове въ Парижъ, Солунъ и София. Основниятъ капиталъ на тази банка е 10 милиона лева, въ който участвува: френската банка „Креди Франсе“; Интернационалната Банка

и Сконтова банка въ Петербургъ и съ 1/4 български дълъ на чело съ Търговската Банка.

Банката ще се ползва съ предвидените въ закона превилегии.

Той ще бъде градския кметъ

Макаръ хората на Ап. Линкова да разпространяват мълвата, че съ поддръжката на общинските съветници Т. А. Божиновъ и Андрей Сапунджиевъ ще бъде избранъ Линковъ за кметъ, не почива на истината.

И за напрѣдъ ще си останатъ за кметъ г. Ат. Велевъ и за помощници на кмета г. г. Димитър Симеоновъ и Ив. Саржбеевъ.

За линията Левски - Ловечъ.

Миналата недѣля на 12 того, жителите отъ селата, разположени около рѣката Осъмъ и Осъмската долина съ държали митингъ въ с. Лѣтница, на което е билъ разискванъ въпроса за линията, която ще свързва гр. Ловечъ съ централната ж. п. линия. Както е известно за тази линия има два проекта: една да свърже града Ловечъ съ гара Левски, а другия — съ гара Плевенъ. На завчерашния митингъ е било решено да настояватъ щото линията да бъде построена по трасето Левски - Ловечъ.

Станали социалисти. Стамболистите Влад. Гр. Рятковъ и Николай Ил. Ганевъ, които въ посѣдните избори за общински съветници неработиха за партийната си листа, а за тая на Ап. Линковъ, разочеровани гдѣто Ап. Линковъ все губи изборите съ рѣшили да напустнатъ вече както него, тъй и стамболиската партия и да станатъ социалисти. Тѣ съ отиравили слѣдната телеграма до видния социалистъ въ София г. Дръжидровъ съ копие до в. „Камбана“: Подписаните числящи се до сега въ Стамболиската партия заявяваме, честаваме искренни ратници на партията Ви, отъ принципите на която зависи нормалния животъ на цѣлото човѣчество. Да живѣе социализма! Владимиръ Гр. Рятковъ, Николай Ил. Ганевъ“.

Българско търговско акционерно дружество. Г-нъ Хайнрихъ Лангбенъ е продалъ търговското си завѣдение за внось и изностъ, агентура и комисиона съ главно седалище въ Русе и клонове въ София и Пловдивъ на Българското Търговско Акционерно Дружество съ главно седалище въ Русе и клонове въ София и Пловдивъ, което ще продължава сѫщата търговия. Всички земания на г. Хайнрихъ Лангбенъ до 1-ти февруари 1912 г. ще събира лично г. Лангбенъ, както и самъ той ще изплаща задълженята си отъ досегашната му търговия. Обаче, частните предприятия на г. Лангбенъ: мелницата въ Големо Конаре, мелницата и тухларницата въ Павликени, каолиновата карниера въ Торлакъ той самъ ще продължава да експлоатира на свое име и за своя сметка.

Въ Бълг. Акц. Дружество г. Хайнрихъ Лангбенъ се назначава за главенъ директоръ.

Дружествената фирма ще се подписва отъ двама членове на съвета или отъ единъ членъ на съ-

вѣта и единъ надлежио за тая цѣль упълномощенъ чиновникъ на дружеството.

Лицата, които иматъ право да представляватъ и подпишватъ дружеството сѫ: г. Иванъ Д. Буровъ, председателъ на съвѣта; г. Х. Лангбенъ, подпредседателъ — главенъ директоръ; г. Петър Берка, членъ на съвѣта; г. Петър Бъковъ членъ на съвѣта; г. Алоисъ Клепъ членъ на съвѣта и г. Г. Губиденниковъ синъ, членъ на съвѣта.

† Екимъ Маноловъ Вчера е починалъ слѣдъ кратко боледуване стария и виденъ свищовски търговецъ Екимъ Маноловъ. Покойниятъ на смртния си одъръ е поръчалъ на синовете си да предадатъ отъ негова страна 500 лева на ученическата кооперативна гостилица за усиливане фонда ѹ по постройка на изданието си. Сумата още до веръта е била предадена на директора на Търговската Гимназия г. Ат. Макавеевъ.

По тоя случай сме замолени отъ страна на учениците — членове на кооперацията да искажемъ съблъзнованията имъ къмъ семейството на покойния и благодарността имъ за щедрия подаръкъ, съ което се увѣковѣчава за вѣчни врѣмена името на покойния.

Когато се свързваше вѣстника, научихме се, че покойниятъ Екимъ Маноловъ е оставилъ и хиляда лв. за бѣдните ученици при основните училища.

Ще са подаде оставката. Новоизбрания общински съветникъ г. Пантелей Тодоровъ щѣль велика да заяви до окръжния съдъ че се отказва отъ избора си за общински съветникъ, съ цѣль, да бъде утвърденъ за такъвъ братовчедъ му г. Тодоръ А. Божиновъ, участникъ на когото въ засѣданията на съвѣта ще съ отъ полза за града. Ето най-умното и щѣто, което г. П. Тодоровъ ще направи презъживата си.

Една варварска постъпка. Нагъгла на завоя къмъ пишманите, въ мѣстото на Апостолъ Коновъ, нѣколко камъни вадятъ камъни и ги спущатъ по стрѣмнината на шосето. При спущането на тия камъни отъ разни височини, тия блокове се бѣскатъ въ засадените край южната страна на шосето салъмови и брѣстови дървета и ги съсицили така, че исхванието имъ е неминуемо.

Колко трудъ и грижи съ имали добри хора да ги засадятъ и отгледатъ, нѣ трѣбвало само десетина дена, за да се унищожи постигнатото съ година! Нѣмали за това властъ, която да запази отличните начинания на миналото. Въ лицето на г. Велевание искали да видимъ лицето, което не само ще заляси околностите на града, но и което ще запази направеното. Ние искали отъ него едно чувствително наказание на възмутителните нарушители на украсите на околностите на града. Двадесетъ многогодишни салъми почиватъ отъ варварски ръцѣ. Долу такива рѣчи!

Незаконна кандидатура. Въ врѣме на избора за общинските съветници въ Свищовъ, слѣдъ като бѣ положена кандидатната листа съ ясно жълто-зеленъ (празолиенъ) цвѣтъ, се представиха заявлениета въ всички градски секции за лив-

тата на Ап. Линковъ и запазиха жълтия цвѣтъ, като при заявлениета прибавяха по една бюлетина съ имената на кандидатите, не пореда както е въ заявлениета и съ ясно жълто-зеленъ (празолиенъ) цвѣтъ, съ каквито бюлетини и гласуваха.

Сега по закона трѣбва да се уничтожатъ всички бюлетини подадени съ ясно жълто — зеленъ (празолиенъ) цвѣтъ, въ които сѫ прибавени нови имена, каквито бѣха бюлетините за Ап. Линковата листа и въ такъвъ случай за общински съветници се слѣдва да бѫдатъ прогласени единадесетъ тѣхъ кандидата отъ листата на прогресистите.

Само за да не се лишатъ гласувалите за Ап. Линковата листа отъ свои представители въ общински съвѣтъ, се е рѣшило да не се даватъ въ окръжния съдъ конститации по изборите.

Безплатно минаване презъ моста.

Отъ турско време бѣ останало обичай тукашното кметство да отдава на наемателя преминаването презъ дървения мостъ на гърлото и вземаше приходъ отъ 600 до 1500 лева годишно, а наемателя за да събира тоя наемъ за кметството, биваше принуденъ да прави още толкова разноски, които излизаха отъ гърба на тѣзи, които излизаха и излизаха презъ тая част на града. Понататъшното продължаване на този редъ не трѣбваше да става, защото съ това се пречка на гражданините, които иматъ въ блатото и на търговията въ града, защото се пречка на жителите на близкото до града с. Бѣление да носятъ произведенията си въ града.

По повѣдъ отказа на сегашния наемач на моста г. Пенчо Христовъ по-вече да експлоатира моста, общинскиятъ съвѣтъ въ засѣданятието си на 18 т. м. е рѣшилъ за напрѣдъ да не се взематъ никакви такси за преминаването на моста и се остави свободенъ за общо ползване. И хубаво е направилъ, защото държавата, окрѣзитъ и другите градове харчатъ съ стотини хиляди левове за мостове, но за минаването прѣзъ тѣхъ не вземать нито стотинка. Само свищовските общинари отъ много акъти, види се използваха дървеното мостче което струва на общината едва 3 хиляди лева.

Водоснабдяването започва.

Общинскиятъ съвѣтъ въ послѣдното си засѣдание е рѣшилъ да се сключи условието за 5000 лева съ минния инженеръ Михаиловски който е капитиралъ водите на почти всичките минерални бани въ България и водите на нѣкои градове, да направи хидрологическо изучаване на околността на града, съ цѣль да се види, дали нѣма още вода въ околността както и да направи проектъ за капитирането водите на извѣстните до сега извори, както и на тия извори, които биха се открили.

Въ тази годишния бюджетъ на общината има предвидено 70 хиляди лева за капитиране и докарване вода въ града, сума достатъчна за капитирането на извѣстните до сега води и докарването имъ до единъ общъ резервуаръ въ долната част на града

Свищовски пазаръ

Свищовъ, 18 Февруар. 1912

Говеждо месо кгр.	1.—
Свинско "	1.—
Сирене	1·20
Млѣко	0·40
Яйца 100—тѣхъ	5.— 6·50
Кокошка	1·20—1·40
Пиле	
Гъска	1·80—2·00

Колониялъ

Захаръ каса кгр. 50 и 25	52—
торба (келле) 84 кгр.	89.—
" пясъкъ	105.—
Лафе Рио I кгр.	3·25
" II	3·10
" Rolle I "	3·70
Бахаръ "	1·40
Анасонъ "	1·60
Шипъръ червенъ I кгр.	90
Кимионъ "	1·25
Леблебии елеме "	0·55
Лимонъ — тозу кристалъ	4·10
Свѣщи gouda 3 1/2 ко VI каса	5·30
" Spesialite кгр	1·40
" Extra "	2·05
" файтонж.	1·85
Сакъзъ (бѣла лѣвка) I едра	7—
" " " бѣла	6·50
Сапунъ Айвалъ бѣлъ I к	1·05
" " " II к	1—
" Мателински I к.	0·90
„ Ange Sunlight 11 ун каса	44 50
Газъ руска каса	10·70
" " " Бр. Нобелъ	10·50
" ромжн. П. М. Хайтанъ	9—
" " " тенеке	4·40
" " " варель 100 к.	26 50
Бензинъ " за мотори	: 5—
" " " ламби "	39—
Машинно минер. масло II	27·50
" " " I	29·50
Регаль 0 (Шибаевъ)	31·50
" 00	34·50
" 000	38·50
Цилиндрово 0	45·50
" 00	47·50
Парафинъ жълътъ	70—
" бѣлъ	62—
Катранъ	16—
Нишадъръ буди кгр.	1·25
" калъпи salamas	1·5
Сода бикарбонатъ 112·4 вар.	10—
" Exjtra 6 "	10·50
" за пране вар 150 к.	19—
Синъ камъкъ кгр	0·85
Рафия (лика)	0·85
Оризъ женев. I к. торба	45—
" фиуме бѣлъ едръ	38·50
" жълътъ	38·50
" Триестъ № 102	40—
" Пловдивски	45.—
" Авг. Rangoon	34.—
Тамяпъ extra кгр.	1·50
" II ред.	1—
Сардели sultanie каса	50—
" шантеклеръ	48—
" sansarets	70—
Масло дърв extra кгр.	220
" I кач.	2·—
" " обикн.	1·80
" сусамено I "	1·25
Маслини Spesialite "	1·10
" extra	0·95
" prima	0·80
Лукумъ луксоゼиъ	1·25
" кристалъ	0·95
" обикновенъ	0·90
Лукумъ евишовски "	1·20
Соль камен. ромжн.	12·50
" морска	13·12
" ситна (бита)	14·—
Стипца въ варели кгр.	10
Зачка "	5—
рошкови	0·21

